

råder, for det er nyt i stort set alle lande. Derfor er det ikke bare noget, man lige etablerer.

Jeg er enig i nogle af de principielle ting, og det sagde jeg også i mit første indlæg, som der er gjort rede for i beslutningsforslaget, og som bl.a. hr. Langkilde igen fremhævede. Jeg vil f.eks. godt understrege, at ét af problemerne, som vi taler om, er, at når vi har besluttet nogle ting i Folketinget om handlingsplan og målopfyldelse, viser det sig, at det er for uklart til, at man kan måle opfyldelsen. Beslutningsforslaget gør opmærksom på, at det må være et krav, at vi i Folketinget også er klar over vores ansvar for, at det overhovedet kan kontrolleres, at vi når en målopfyldelse.

Det er her, Rigsstatistikeren går ind, og det er så det, der af hr. Jens Vibjerg bliver kaldt censur af Rigsstatistikeren. Jeg må tage afstand fra det. Det er Rigsstatistikeren og ingen andre, der i sidste ende har ansvaret for kvaliteten af det, der kommer fra Danmarks Statistik. Det er det, han er ansat til og får sin løn for. Derfor må han bedømme kvaliteten af tallene, målemetoder osv. for at se, om det er godt nok til at offentliggøre.

Jeg er enig i, at der på miljøstatistikområdet også skal indføres helt faste terminer for, hvornår hvad kommer, og det er også vor ambition. Hvis statistikken så ikke kommer, og det sker jo også, at statistik for betalingsbalancen ikke kommer på datoen, skal det offentliggøres, at den er udsat, og hvorfor den er udsat. Det er helt klart regeringens holdning, at der skal være et forløb, som er regulært.

Det er den type ting, der skal klarlægges af det udvalg, som regeringen har nedsat, og hvor Økonomiministeriets departement altså også nu er involveret, og jeg håbede, at vi i hvert fald til en begyndelse kunne samles om en rapport for at se, om det ikke var et skridt i den rigtige retning.

Miljøstatistikarbejdet i Danmarks Statistik er i virkeligheden først startet rigtigt i 1993, og det er jo styrelsen i Danmarks Statistik, der afgør, hvordan der skal prioriteres inden for Danmarks Statistiks områder. Jeg har ikke spurgt styrelsen, og det beklager jeg – det var hr. Langkilde, der spurgte, hvad den mener om nr. B 107 – men jeg vil da gerne prøve at finde ud af det og forklare hr. Langkilde det, hvis hr. Langkilde ikke selv kender nogen i styrelsen, som han kunne spørge. Det er jo offentligt, hvem der sidder dér; jeg har desværre ikke listen over navnene med, men den kan jo virkelig hurtigt skaffes frem.

Vi skal også huske, at der sidder et råd for miljøstatistik, som er sammensat for at følge udviklingen af miljøstatistikarbejde i Danmarks Statistik, hvor der er offentlige repræsentanter og organisationsrepræsentanter, fra Danmarks Naturfredningsforening og jeg ved ikke hvad, masser af udmærkede mennesker, der sidder for også at have et ansvar for dette spørgsmål.

Hr. Bent Hindrup taler om bevidste manipulationer osv. Det undrer mig ikke, at Enhedslistens folketingsmedlemmer giver udtryk for den slags ting, og jeg tager afstand fra dem. Når hr. Bent Hindrup efterlyser hurtige ændringer i statistikproduktion og statistikområder i Danmarks Statistik, f.eks. interesse for alternative produktionsformer, energiforbrug i forskellige typer produktionsformer osv., interessefelter, som jeg og mit eget parti udmærket kunne tilslutte os at prioritere, vil jeg godt sige, at man altså ikke bare lige kan få Danmarks Statistik til at gear om og pludselig udarbejde statistikker på den type områder. Det kræver et langt forarbejde, dataindsamling, modeludvikling osv., inden de kan det.

Jeg synes, at en diskussion af, hvilke statistikker Danmarks Statistik skal udarbejde, er relevant. Hvis Folketinget beslutter, at der nu skal laves et nyt statistikområde, men at der ikke skal prioriteres anderledes i Danmarks Statistik, end der bliver nu, må der nødvendigvis følge flere midler med, for ellers kan det ikke lade sig gøre. Den sammenhæng er der selvfølgelig også.

Min stemmeføring er måske kommet lidt vel op i omdrejninger, men jeg følte mig altså stærkt provokeret, så jeg vil godt prøve at runde lidt medgørligt af og sige, at i virkeligheden læste jeg beslutningsforslaget som et dybt seriøst stykke arbejde, som man godt ville have behandlet seriøst. Derfor er jeg ked af, at tonen blev sådan lidt fyldt med insinuationer – for at sige det mildt – for jeg synes ikke, det fremmer noget.

Jeg vil godt foreslå, at den rapport, som regeringen og Danmarks Statistik tager meget alvorligt, og som jeg har annonceret vil komme senest i slutningen af 1996, på en eller anden måde gøres til genstand for et samråd eller andet for at følge det op, vi alle sammen ønsker: en hurtig, troværdig, ordentlig, uafhængigt udarbejdet miljøstatistik på de områder, som Danmarks Statistik arbejder med på nuværende tidspunkt.

Herunder kunne man jo også tage en diskussion af det program, som Danmarks Statistik har